Ochii plini de artă ai unui trandafir dătător de viață

On Mai 14, 2020

Ești un maestru în stăpânirea artei doar dacă ți-a fost dat ție să ai autoritate asupra lumii creației.

Eram în grădină, încercând să lupt cu gândurile de bine a celor care veghează mereu asupra mea. Trandafirii, frunzele lor înverzite, bobocii abia răsăriți. Îmi închipuiam că sunt înconjurat de ființe vii, desprinse din însăși poezia naturii, din lucrurile ei neștiute, din simțurile ei pline de mister, pline de mare și de vânt, cu care este livrată realitatea mea și a lumii întregi, într-o frumoasă poveste a mondenului.

Şi mai știu că în toată această grădină splendidă, care era mai degrabă un cumul al încercărilor mele de a mă defini, dar și de a mă redefini, o singură voce se auzea mereu cu ecou în gândurile mele, o voce sensibilă, plină de compasiune, plină de expresivitate, care parcă înalța răscolitor însușirea personală a unei ființe vii, repetându-mi cu tărie: "Un om fericit este un grădinar iscusit."

Cumva, cred că eram un soi de excepție în frumoasa lume a artei, gândindu-mă la mine ca la ecoul unei intrări libere în spațiul naturii, într-un peisaj fabulos, mai ceva ca într-o pictură de Joachim Patenier, fiindcă tot ce exista în grădina mea era o excepție, la fel ca orice altă echivalență subiectivă. Toate erau niște însemnări creionate cu o peniță de maestru, apoi conturate cu o pensulă fină, plină de culori aducătoare de viață într-un alt plan al etapizării Creației universale.

Poate că totuși, încă sunt o excepție, fiind prezent în aceste rânduri bine ticluite, bine simțite, ca autor al unor gânduri transpuse într-o lucrare de artă, într-un univers simbolizat, printr-un efort de adâncire a sensului dat cuvântului mistic: *Misarenkthiss* , sau cotitura drumului ce te poartă spre ceruri. Iar dacă arta propriei mele existențe rezidă din conceperea unui univers suspendat între vis și realitate, al cărui sens este cuprins, în mod tâlcuit, în cuvântul "Cer", atunci ea se justifică ca un capriciu al grădinarului de a fi el însuși reflectarea naturii în conștiința lumii.

Leadership: Natura excepțională a artei tale poate fi cuprinsă în definitivarea formei unei alegorii proiectată într-o imagine perfect transparentă, cu un indicator de mesaj: "Nimic nu se schimbă fără ca tu să te preschimbi"?

Iată cum am ajuns de la o grădină plină de trandafiri, la un univers plin de materie și radiație, plin de stele și galaxii, plin de semnificație din punct de vedere spiritual și artistic. În același fel cum Paracelsus explica discipolului său misterul rozei în universal *: "Dacă ai azvârli această roză în jăratic, ai putea crede că flăcările au mistuit-o complet și că cenușa este reală. Îți spun că roza este eternă și că doar aparența ei poate să se schimbe. Mi-ar fi de ajuns o vorbă pentru ca tu, apoi, s-o ai din nou în fața ochilor, sub altă identitate, sub altă formă."*

Presupun că o lume care evită cu orice preț evocarea unei povești dintr-un vis al naturii, și care nu se comportă ca o explozie de culori și miresme îmbătătoare, în luna lui Florar, este însăși lumea unui muritor de rând pentru care totul nu este decât ceva trecător. Totul este posibil numai în spațiul unui Creator de universuri, acolo unde pictorul este scriitor, și unde scriitorul este pictor, amândoi fiind compatibili cu existența unui alchimist nemuritor, ca Paracelsus, care știe să traverseze lumile, spațiul, timpul, în stare fiind să-și conserve existența într-un anumit destin, în fiecare element al naturii.

Paracelsus trăiește ca un miracol al naturii în lumea unui trandafir pur, rar întâlnit, foarte plăcut la înfățișare, îngrijit de-un grădinar la fel de iscusit ca și el în ale alchimiei. Tot în aceeași lume, a procedeelor repetate de distilare, cristalizare, sublimare, evaporare, esențiale în cercetarea chimiei, în circuitul global al materiei transfigurate, se poate constata existența unui pictor iscusit care știe să înfrumusețeze considerabil existența unui trandafir prezentat sub formă de simboluri, și văzut ca parte a unui spațiu lăuntric. Dar, tot aici, se poate constata și existența unui scriitor care știe să confere simbolului o imagine caracteristică omului viu, un nume nou și o nouă înfățișare.

Eu nu sunt Paracelsus, dar nici el nu e ca mine, fiindcă el nu poate vorbi despre mine așa cum pot să vorbesc eu despre el ca despre un trandafir ce se arată superb și nu se ofilește niciodată. Cu toate astea, amândoi am înțeles trandafirii, puritatea, gingășia lor, el prin prisma concepției atomiste a materiei și a transmutației biologice, eu prin prisma artei care încorporează adesea o reflecție a frumosului fără vârstă, a unei duble personalități într-o singură persoană, în relație cu nivelul reflecției unei stele căzătoare care durează o fracțiune de secundă, dar încântă privirea în fiecare an.

Leadership: Efectul de imagine pe care îl imprimi Creației tale are precedență asupra efectului de "sincronicitate" marcat prin sublinierea devoțiunii tale față de o realitate abordată din perspectiva unui univers imaginar?

Împreună pentru totdeauna, și poate împreună vom schimba dimensiunile lumii, ale științei, ale artei și ale frumosului. Trandafirul, frunzele și bobocii săi formează esența ființei mele, aceeași esență care face dintr-un pictor un alchimist, și dintr-un scriitor un Creator al artei pure, vii, evolutive, în așa fel încât în ecuația expresivă a perfecțiunii naturii să se integreze acea parte a unei ființe vii care există înainte de a veni pe lume, care locuiește în trupul fizic pe timpul vieții muritoare și care există după moarte, dincolo de hotarele dintre lumi.

Trandafirul își schimbă culoarea frunzelor, după cum bobocii săi înmuguresc cu fiecare șoaptă pe care mi-o spune inima, cu mândria celui mai vital dintre sensurile existenței mele: *Esyallestrum* , reprezentând o motivație spirituală aplicată în experiența artei de a reprezenta destinul unei flori pe făgașul unității dintre limbaj și gândire, făcându-l viabil în destinul unui om care este mai mult decât un om, este un artist cufundat în aventurile alchimiei, în tainele ei, în simbolismul sincronicității dintre armonia naturii și a universului.

Nu știu dacă trandafirul meu, cu frunzele și bobocii săi atât de vii, atât de gingași, atât de eleganți, va putea fi vizualizat de voi cu aceeași privire cu care eu supervizez domeniul sensibil al artei, dezvoltând un alt mod a gândi, fără a contrazice diferite teorii, ipoteze sau puncte de vedere exprimate anterior de alți artiști. Nu știu nici măcar dacă trandafirul mă înțelege pe mine, așa cum îl înțeleg eu pe el, cu acel simț al modelajului extrem de sensibil, calm, răbdător, ce se înrudește întrucâtva cu arta unei simfonii muzicale, sau cu arta unui cititor de adânc al sufletului omenesc.

Tot ce știu este că un trandafir pictat cu multă migală îți încântă privirea și îți liniștește sufletul. Iar eu sunt un trandafir splendid, uman, universal, și asta deoarece sufletul meu tânjește să fie un Creator investit de la natură cu un drept suprem: puterea de a accesa continuu alte lumi.

Posesorul unui univers interior tainic este creatorul unui univers suspendat între vis și realitate, al cărui act de măreție constă în acea reacție a creierului care corelează experiențele vieții cu sensibilitatea de a percepe frumosul, sublimul din natură, și de a-l cultiva în fertile câmpuri ale artei.

Ochii plini de artă ai unui trandafir dătător de viață sunt oglinda sufletului unui Creator iscusit care știe să-și facă viața trandafirie pe măsura excelenței artistice de a împodobi o

realitate certă cu emoția pe care i-o transmite freamătul unei metafore, freamătul unei minți de adult întrupate într-un frumos corp al naturii.

Source: https://neculaifantanaru.com/ochii-plini-de-arta-ai-unui-trandafir-datator-de-viata.html